

บทที่ 7

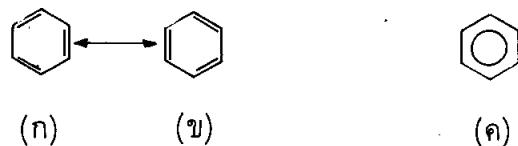
เบนซินและสารประกอบอะโรเมติก

7.1 ความหมาย

สารประกอบอะโรเมติกมีสมบัติดังนี้

1. ลักษณะโมเลกุลเป็นวงแหวน
2. มีจำนวนพายอิเล็กตรอนในวงเท่ากับ $4n + 2$ (Hückel's rule) เมื่อ n เป็นจำนวนเต็มบวกใด ๆ เช่น 0, 1, 2, 3,..... เป็นต้น
3. มีพันธะคู่สลับกับพันธะเดี่ยว (conjugated double bond) ทำให้พายอิเล็กตรอนสามารถเคลื่อนที่ได้รอบวง (delocalization)

ตัวอย่างสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เป็นอะโรเมติกคือ เบนซิน มีสูตรโมเลกุลเป็น C_6H_6 ลักษณะโมเลกุลเป็นรูปหกเหลี่ยมแหวน แต่ละอะตอมของคาร์บอนมีไฮโดรเจนเกาะอยู่หนึ่งอะตอม แต่ละอะตอมของคาร์บอนมีอะตอมของคาร์บอนเกาะอยู่สองข้าง ๆ ละหนึ่งอะตอม พันธะที่เชื่อมระหว่างอะตอมของคาร์บอนกับไฮโดรเจน และอะตอมของคาร์บอนกับคาร์บอนเป็นพันธะซิกมาซึ่งเกิดจาก sp^2 -orbital ของคาร์บอน และ s -orbital ของไฮโดรเจน นอกจากนี้แล้วแต่ละอะตอมของคาร์บอนยังมี p -orbital ด้วย ในแต่ละ p -orbital มีพายอิเล็กตรอนหนึ่งตัว ซึ่งสามารถเคลื่อนที่ไปยัง p -orbital ข้างเคียงได้ พายอิเล็กตรอนในวงเบนซินมีทั้งหมดหกอิเล็กตรอนซึ่งเท่ากับที่คำนวณได้จากสูตร $4n + 2$ เมื่อ $n = 1$ พันธะคู่ทั้งสามสลับกับพันธะเดี่ยวโมเลกุลของเบนซินเขียนได้สองแบบดังแผนภาพ 7.1(ก) และ (ข) แต่ละแบบเรียกว่าโครงสร้างเรโซแนนซ์ (resonance structure) ซึ่งเป็นโมเลกุลที่มีการจัดเรียงตัวของอะตอมเหมือนกันทุกประการ ต่างกันที่ตำแหน่งของพายอิเล็กตรอนเท่านั้น ที่จริงแล้วโมเลกุลของเบนซินไม่ได้มีลักษณะแบบใดแบบหนึ่งดังภาพ 7.1(ก) หรือภาพ 7.1(ข) แต่มีลักษณะเป็นลูกผสมของแบบ 7.1(ก) และแบบ 7.1(ข) โครงสร้างโมเลกุลที่แท้จริงของเบนซินมีลักษณะดังภาพ 7.1(ค) ซึ่งเรียกว่า เรโซแนนซ์ไฮบริด (resonance hybrid)

แผนภาพ 7.1 โครงสร้างโมเลกุลของเบนซีน

7.2 สมบัติทางกายภาพ

7.2.1 ความสามารถในการละลาย เบนซีนเป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอน จึงมีสมบัติทางกายภาพเช่นเดียวกับไฮโดรคาร์บอนคือเป็นสารที่จัดว่าไม่มีข้าว จึงละลายได้ดีในตัวทำละลายที่ไม่มีข้าว เช่น อีเทอร์ เป็นต้น

การทดลองที่ 1 ความสามารถในการละลาย

วิธีทำ ใส่น้ำ 1 มล. ลงในหลอดทดลอง หยดเบนซีนลงไป 3 หยด เขย่า สังเกตว่าสารทั้งสองชนิดละลายเป็นเนื้อเดียวกันหรือไม่

ทำการทดลองซ้ำโดยใช้เมกเลินคลอไรด์และเอทานอลแทนน้ำตามลำดับ

7.3 สมบัติทางเคมี

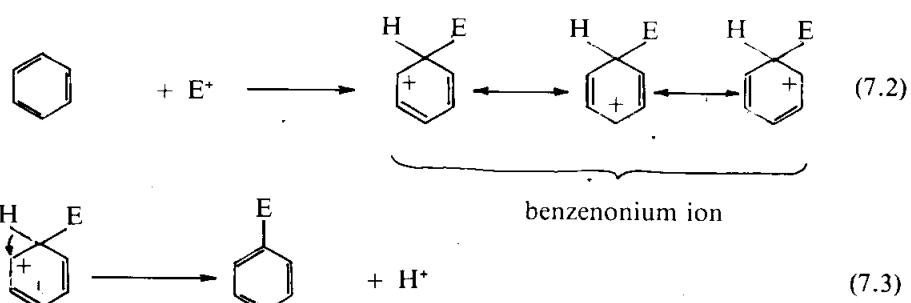
โมเลกุลของเบนซีนมีกลุ่มหมอกของพายอิเล็กตรอนเคลื่อนที่เป็นวงอยู่ด้านบนและด้านล่างของระนาบโมเลกุล กลุ่มพายอิเล็กตรอนนี้ไม่ถูกนิวเคลียสดึงไว้มากเหมือนซิกมาอิเล็กตรอน จึงมีอิสระและเป็นที่ต้องการของสารที่ชอบอิเล็กตรอนซึ่งก็คืออิเล็กโกรไฟล์

ถึงแม้ว่าเบนซีนจะมีพันธะคู่ แต่เบนซีนไม่ทำปฏิกิริยาการเพิ่มดังนั้นอัลกีน เพราะปฏิกิริยาการเพิ่มจะเปลี่ยนเบนซีนเป็นสารผลิตภัณฑ์ที่เสียรน้อยกว่าโดยไปทำลายความเสถียรเนื่องจากเรโซแนนซ์ของวงเบนซีน ตัวอย่างเช่น ปฏิกิริยาการเพิ่มโดยใช้ไฮโดรเจน (hydrogenation) ต้องการพลังงาน 5.6 กิโลแคลอรีเพื่อเปลี่ยนเบนซีนให้เป็นไซโคโลhexadiene (cyclohexadiene) ซึ่งหมายความว่าเบนซีนต้องสูญเสียความเสถียรเนื่องจากเรโซแนนซ์ไป

5.6 กิโลแคลอรี ปฏิกิริยาการเพิ่มโดยใช้สารละลายน้ำ เช่น น้ำมันในการบอนเตตระคลอไรด์ โพแทสเซียมเบอร์แมงกานेटที่เจือจากและเป็นกลาง ซึ่งเกิดได้ต่ออัลคีนและอัลไคน์ จะไม่แสดงปฏิกิริยาการเพิ่มต่อเบนซิน เบนซินจะทำปฏิกิริยาแทนที่ เพราะจะได้คงสภาพวงเบนซินที่เสถียรไว้ได้

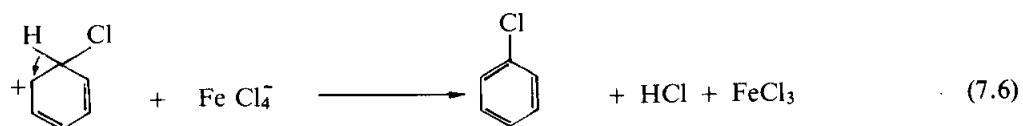
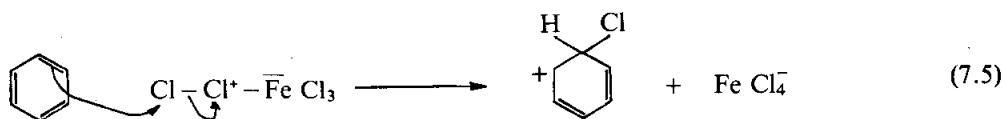
7.3.1 ปฏิกิริยาแทนที่ในเบนซิน ปฏิกิริยาแทนที่ในเบนซินจะเป็นการแทนที่อะตอมของไฮโดรเจนในวงเบนซินโดยอะตอมหรือหมู่อะตอมที่เป็นอิเล็กโโทรไฟล์ (E^+) ซึ่งมีขั้นตอนโดยทั่วไปดังนี้

ขั้นแรกอิเล็กโโทรไฟล์จะจับกับพายอิเล็กตรอนในวงเบนซินที่คาร์บอนอะตอมไดอะตอมหนึ่ง เกิดเป็น benzenonium ion ซึ่งมีลักษณะที่แท้จริงเป็นลูกผสมของ benzenonium ion ทั้งสามที่แสดงในสมการ 7.2 ขั้นต่อไปโปรดอนจะหลุดออกไปทำให้ได้วงเบนซินกลับคืนมาเป็นสารผลิตภัณฑ์ ดังสมการ 7.3

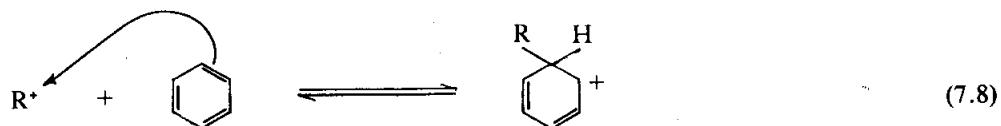
ปฏิกิริยาแทนที่ในวงเบนซินด้วยอิเล็กโโทรไฟล์มีหลายชนิดดังต่อไปนี้

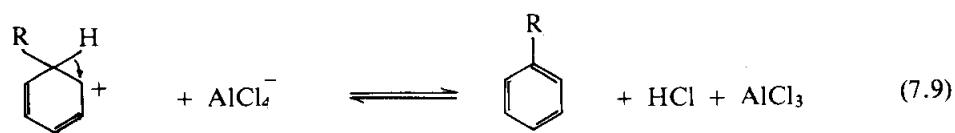
7.3.1.1 ปฏิกิริยาแอลจิเนชัน ปฏิกิริยาแอลจิเนชันเป็นปฏิกิริยาการแทนที่ด้วยหมุราชุตและโคลเจน (Cl , Br , I) ซึ่งมีขั้นตอนในการเกิดปฏิกิริยาโดยใช้คลอรีนเป็นตัวอย่างดังนี้

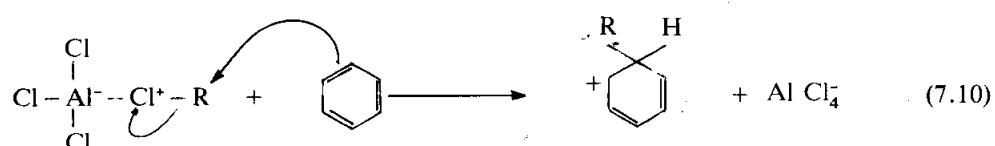
ปฏิกิริยาและโลจิเนชันต้องมีกรดลิวอิส (Lewis acid) เช่นเพอร์ริกคลอยร์ดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา

7.3.1.2 ปฏิกิริยาอัลกิเลชัน ปฏิกิริยาอัลกิเลชันเป็นปฏิกิริยาของอัลกิลไฮเดรต กับสารประกอบอะโรเมติกโดยมีกรดลิวอิส เช่นอะลูมิnumคลอยร์ด เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้หมู่อัลกิลเกาะกับวงบนชินได้ อิเล็กโทรไฟล์ในปฏิกิริยานี้คือ การโบเนียมไอออน (carbonium ion, R⁺) ซึ่งได้จากปฏิกิริยาระหว่างอัลกิลไฮเดรต กับกรดลิวอิส ปฏิกิริยานี้ค้นพบโดย Charles Friedel และ James M. Crafts จึงเรียกชื่อปฏิกิริยานี้ว่า ปฏิกิริยาฟรีเดลคราฟท์สอัลกิเลชัน (Friedel-Crafts alkylation) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

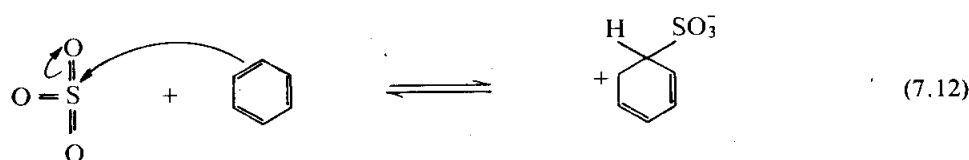
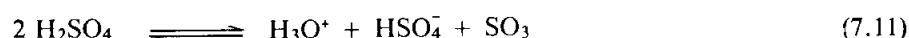

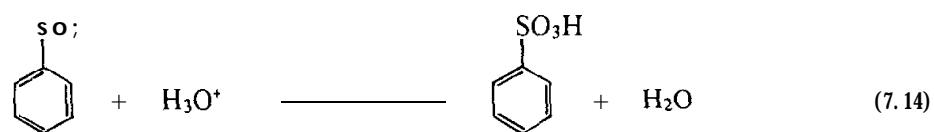
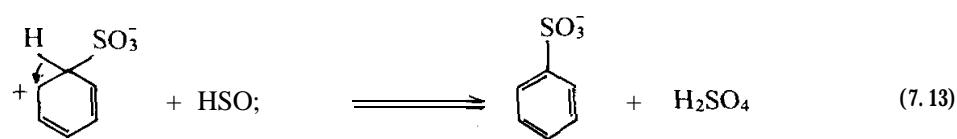

ถ้าการใบเนียมไออกอนไม่เสถียรพอที่จะเป็นอนุมูลิสระ อัลคลิคลอไรด์จะเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนกับอะลูมิնัมคลอไรด์ และหมู่อัลคลิจะย้ายไปเกาะกับวงบนชีนโดยไม่เป็นการใบเนียมไออกอนก่อน ดังสมการ 7.10

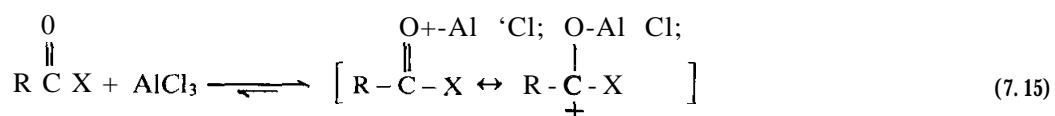
7.3.14 ปฏิกิริยาซัลโฟเนชัน ปฏิกิริยาซัลโฟเนชัน (sulfonation) เป็นปฏิกิริยาการแทนที่ด้วยหมู่ซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ (SO_3) ซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ที่ใช้ในปฏิกิริยานี้ได้จากกรดซัลฟิวริกที่มีซัลเฟอร์ไตรออกไซด์มากเกินพอย (fuming sulfuric acid) หรือได้จากการดัดซัลฟิวริกซึ่งทำปฏิกิริยากันเองดังสมการ 7.11 ปฏิกิริยาซัลโฟเนชันมีขั้นตอนดังนี้

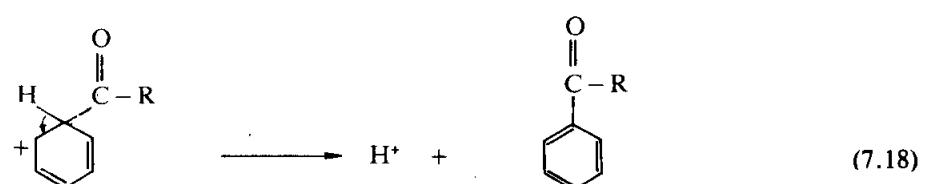
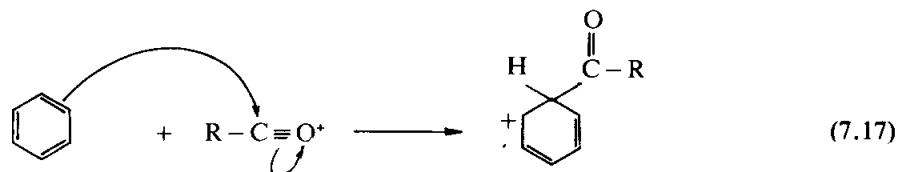
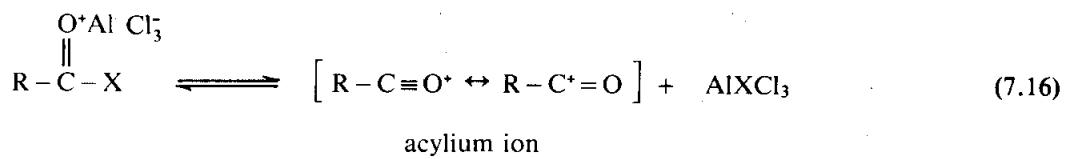

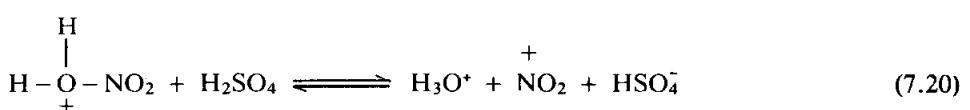
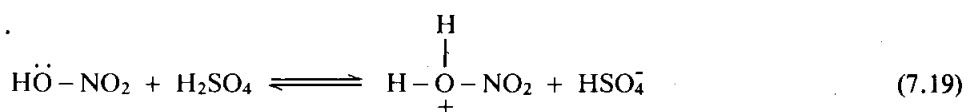
ปฏิกริยาซัลโฟเนชันทำการทดลองได้ดังนี้ ใส่กรดซัลฟิวริกที่มีซัลเฟอร์ไตรออกไซด์มากเกินพอ 2 มล. ลงในหลอดทดลอง เติมเบนซีนลงไปในหลอดทดลองที่ลักษณะ รอให้หยดแรกละลายก่อนแล้วจึงเติมหยดต่อไปจนครบ 10 หยด ถ้าเติมเบนซีนร้อนเกินไปจะเกิด diphenyl sulfone ($\text{C}_6\text{H}_5\text{SO}_2\text{C}_6\text{H}_5$) ซึ่งไม่ละลายน้ำ สังเกตการละลายและอุณหภูมิของสารละลาย ถ้าไม่ละลายให้อุ่นในเครื่องอั่งน้ำ (70°C) ประมาณ 10 นาทีพร้อมทั้งเขย่าบ่อยๆ หรือจนกระทั่งละลายเป็นนื้อเดียวกัน ทำให้เย็น แล้วเทของผสมจากหลอดทดลองลงในน้ำเย็นจัด 15 มล.

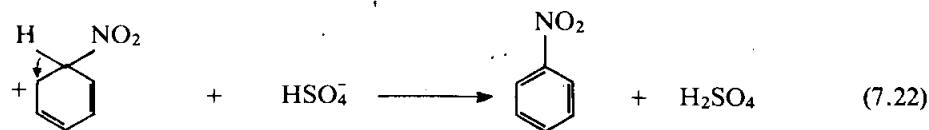
7.3.1.4 ปฏิกริยาเอชิเลชัน ปฏิกริยาเอชิเลชัน (acylation) เป็นปฏิกริยาการแทนที่ด้วยหมู่เอชิล (acyl, $\text{RCO}-$) หมู่เอชิลได้จากการบวกของกรดคาร์บอคชิลิก เช่น เอชิลเอ่อล์ (acyl halide) กรดแอนไฮไดรด์ (acid anhydride) เป็นต้น หมู่คาร์บอนิลของอนุพันธ์ของกรดเป็นเบสเพียงพอที่จะเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนกับกรดลิวอิส เช่นอะลูมิնัมคลอไรด์ ดังสมการ 7.15 สารประกอบเชิงช้อนนี้จะอยู่ในสภาพสมดุลกับ acylium ion ดังสมการ 7.16 acylium ion จะทำหน้าที่เป็นอิเล็กโทรไฟล์ในปฏิกริยาแทนที่ด้วยหมู่เอชิล มีดังนี้

7.3.1.5 ปฏิกิริยาในเตอร์ชัน ปฏิกิริยาในเตอร์ชัน (nitration) เป็นปฏิกิริยาการแทนที่ด้วย หมู่ไนโตร (NO_2^+) หมู่ไนโตรหรือ nitronium ion ได้จากปฏิกิริยาระหว่างกรดไนโตริกและ กรดซัลฟิวริก กลไกของปฏิกิริยาในเตอร์ชันมีดังนี้

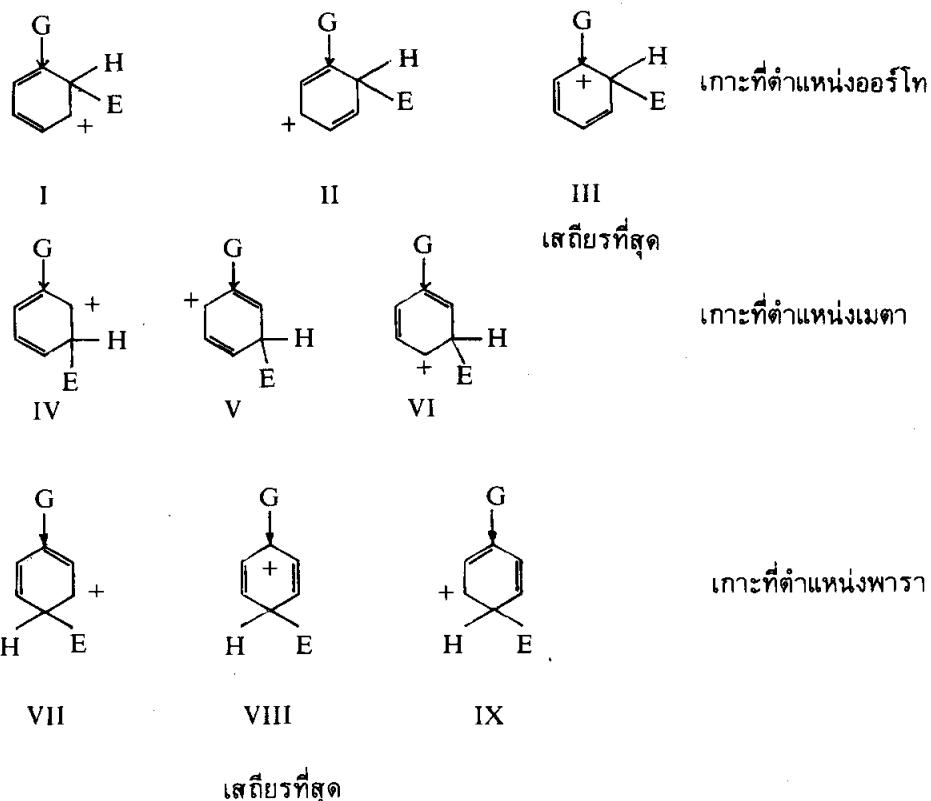

7.3.2 ปฏิกิริยาแทนที่ในวงเบนซินของสารประกอบอะโรเมติก อะตอมหรือหมู่อะตอม (G) ที่เกาะอยู่ก่อนในวงเบนซินของสารประกอบอะโรเมติกมีอิทธิพลต่อตำแหน่งที่อิเล็กโทรไฟล์ (E) ด้วยจะเข้าเกาะในวงเบนซิน อะตอมหรือหมู่อะตอม (G) ที่เกาะอยู่ก่อนในวงเบนซิน ของสารประกอบอะโรเมติกจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

7.3.2.1 หมู่ที่ให้อิเล็กตรอน (electron releasing group) เป็นอะตอมหรือหมู่อะตอมที่ช่วยลดประจุบวกในวงเบนซิน ทำให้การโนเบนี่ยมไออกอนที่เกิดขึ้นใน transition state มีความเสถียรมากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้ activation energy ลดลง ปฏิกิริยาแทนที่ที่มีหมู่ที่ให้อิเล็กตรอน จึงเกิดได้เร็วกว่าปฏิกิริยาแทนที่ในเบนซิน หมู่ที่ให้อิเล็กตรอนจึงมีชื่อว่า หมู่เพิ่มความว่องไว (activating group) การโนเบนี่ยมไออกอนที่เกิดจากอิเล็กโทรไฟล์ (E) ไปเกาะที่ตำแหน่งออร์โท เมตา และพาราในวงเบนซินของสารประกอบอะโรเมติกที่มีหมู่ที่ให้อิเล็กตรอนเกาะอยู่ก่อน แสดงไว้ในแผนภาพ 7.2 หมู่ที่ให้อิเล็กตรอนจะให้อิเล็กตรอนแก่ค่านอนทุกอะตอมในวงเบนซิน แต่อะตอมของค่านอนที่ใกล้ที่สุดจะได้รับอิเล็กตรอนมากที่สุด ดังนั้นการโนเบนี่ยมไออกอนหมายเลข III และ VIII จึงมีความเสถียรมากที่สุด จึงเป็นเหตุให้อิเล็กโทรไฟล์เกาะที่ตำแหน่งออร์โทและพาราได้เร็วกว่าเกาะที่ตำแหน่งเมตา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหมู่ที่ให้อิเล็กตรอนจะกำหนดให้อิเล็กโทรไฟล์ส่วนใหญ่มาเกาะที่ตำแหน่งออร์โทและพารา แต่โดยทั่วไปแล้วอิเล็กโทรไฟล์ส่วนใหญ่จะไม่ไปเกาะที่ตำแหน่งออร์โท เพราะที่ตำแหน่งออร์โทมักจะเกิดการกระแทกกัน (steric effect) ของกลุ่มอะตอมที่เกาะอยู่ติดกันในวงเบนซิน หมู่ที่ให้อิเล็กตรอนได้แก่ $-R$, $-OH$, $-OR$, $-NH_2$, $-NHR$, $-NR_2$, $-NHCOCH_3$, $-SH$, $-Ph$ เป็นต้น

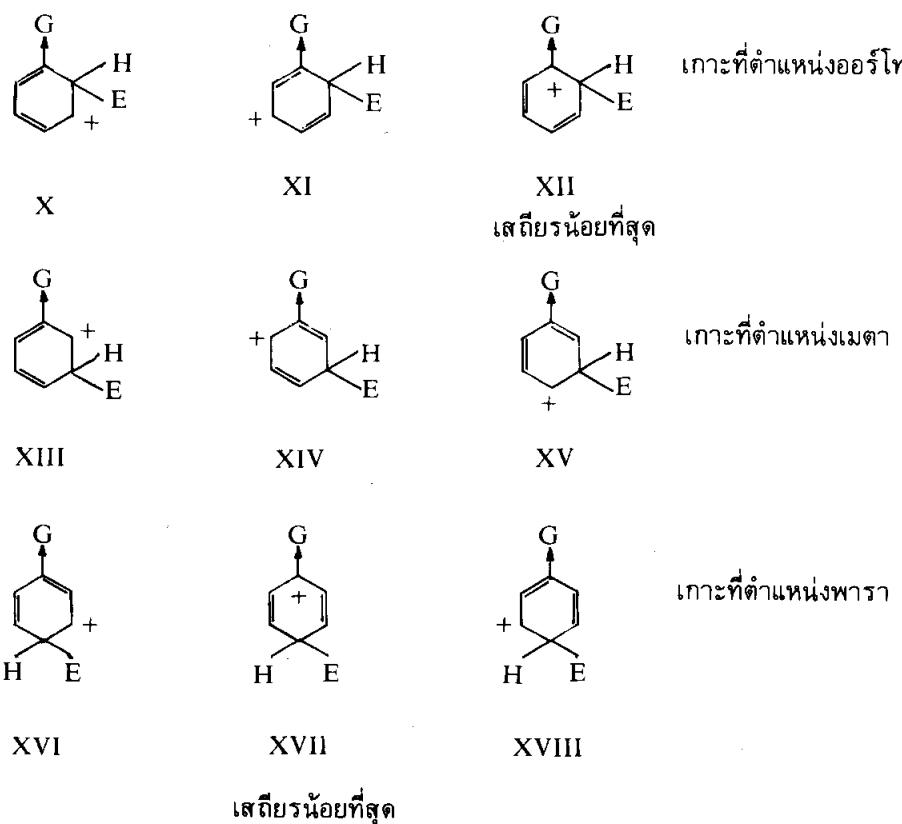

ແຜນກາພ 7.2 ດຳເນີນໄວອອອນທີ່ມີໜູ້ທີ່ໄຫຉເລື້ອກຕຣອນເກະອູ້ກ່ອນ

7.3.2.2 ໜູ້ທີ່ດຶງອີເລື້ອກຕຣອນ (electron withdrawing group) ເປັນອະຕອນຫຼືອໜູ້ອະຕອນທີ່ເພີ່ມປະຈຸບວກໃນວັງເບັນເຊີນ ຜຶ້ງທີ່ໃຫ້ດຳເນີນໄວອອອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ transition state ມີຄວາມເສດຖາກນ້ອຍລະ ນີ້ພຶ້ງທີ່ໃຫ້ activation energy ເພີ່ມຂຶ້ນ ປົກລິກອາຍແກນທີ່ຂອງສາປະກອບຂະໂຮມັດຒກທີ່ມີໜູ້ດຶງອີເລື້ອກຕຣອນເກະອູ້ໃນວັງເບັນເຊີນກ່ອນຈຶ່ງເກີດໄດ້ໜ້າກວ່າປົກລິກອາຍແກນທີ່ໃນວັງເບັນເຊີນ ໜູ້ທີ່ດຶງອີເລື້ອກຕຣອນຈຶ່ງມີເຫຼືອວ່າ ໜູ້ລຸດຄວາມວ່ອງໄວ (deactivating group)

ດຳເນີນໄວອອອນທີ່ເກີດຈາກອີເລື້ອກໂກຣໄຟລ (E) ໄປເກະທີ່ຕຳແຫັນອອຽໂກ ເມຕາ ແລະ ພາຣາທີ່ວັງເບັນເຊີນຂອງສາປະກອບຂະໂຮມັດຒກທີ່ມີໜູ້ທີ່ດຶງອີເລື້ອກຕຣອນ (G) ເກະອູ້ກ່ອນ ແສດງໄວໃນແຜນກາພ 7.3 ໜູ້ທີ່ດຶງອີເລື້ອກຕຣອນຈະດຶງອີເລື້ອກຕຣອນຈາກຄາຣນອນທຸກອະຕອນໃນວັງເບັນເຊີນ ແຕ່ອະຕອນຂອງຄາຣນອນທີ່ອູ້ໄກລ້າໜູ້ທີ່ດຶງອີເລື້ອກຕຣອນຈະຢູ່ກົດດຶງອີເລື້ອກຕຣອນນາກທີ່ສຸດ ດັ່ງນັ້ນ ດຳເນີນໄວອອອນໝາຍເລີຂ XII ແລະ ໝາຍເລີຂ XVII ຈຶ່ງມີຄວາມເສດຖາກນ້ອຍທີ່ສຸດ ຈຶ່ງທີ່ໃຫ້ດຳເນີນໄວອອອນທີ່ເກີດຈາກການເກະຂອງອີເລື້ອກໂກຣໄຟລທີ່ຕຳແຫັນອອຽໂກມີລັກຜະນະທີ່ເປັນສູດ ດຳເນີນໄວອອອນໝາຍເລີຂ X ແລະ XI ດຳເນີນໄວອອອນທີ່ເກີດຈາກການເກະ

ของอิเล็กโกร์ไฟล์ที่ทำແහນ່ງພາຣະມີລັກຊະນະທີ່ເປັນລູກຜສມຂອງຄາຣໂບເນີຍມໄອອຸນໜ້າຍເລີ່ມ XVI ແລະ XVIII ແລະ ຄາຣໂບເນີຍມໄອອຸນທີ່ເກີດຈາກກາຮເກະຂອງອີເລັກໂກຣໄຟລ໌ທີ່ຕຳແຫ່ນ່ງເມຕາ ຈະມີລັກຊະນະທີ່ເປັນລູກຜສມຂອງຄາຣໂບເນີຍມໄອອຸນສິ່ງສາມແບບຄື່ອ ມໍາຍເລີ່ມ XIII, XIV ແລະ XV ແລະ ປະຈຸບວກຈະກະຈາຍໄປຢັງຄາຣນອນໄດ້ສິ່ງສາມອະຕອນ ຈຶ່ງໃຫ້ກາຮເກະຂອງອີເລັກໂກຣໄຟລ໌ທີ່ຕຳແຫ່ນ່ງເມຕາເວົກວ່າກາຮເກະທີ່ຕຳແຫ່ນ່ອງອົຣໂຖຮູ້ພາຣາ ເນື່ອຈາກຄາຣໂບເນີຍມໄອອຸນທີ່ເກີດຈາກປົກກີຣີຍາແທນທີ່ໃນສາຣປະກອບອະໂຮມເຕີກທີ່ມີໜູ້ທີ່ດຶງອີເລັກຕຣອນ ມີຄວາມເສັ້ຍຽນນ້ອຍກ່າວຄາຣໂບເນີຍມໄອອຸນທີ່ເກີດຈາກປົກກີຣີຍາແທນທີ່ຂອງເບັນເຊີນ ຈຶ່ງເປັນສາເຫຼຸ ໄທັປົກກີຣີຍາແທນທີ່ຂອງສາຣປະກອບອະໂຮມເຕີກທີ່ມີໜູ້ທີ່ດຶງອີເລັກຕຣອນເກີດຊ້າກວ່າປົກກີຣີຍາແທນທີ່ຂອງເບັນເຊີນ

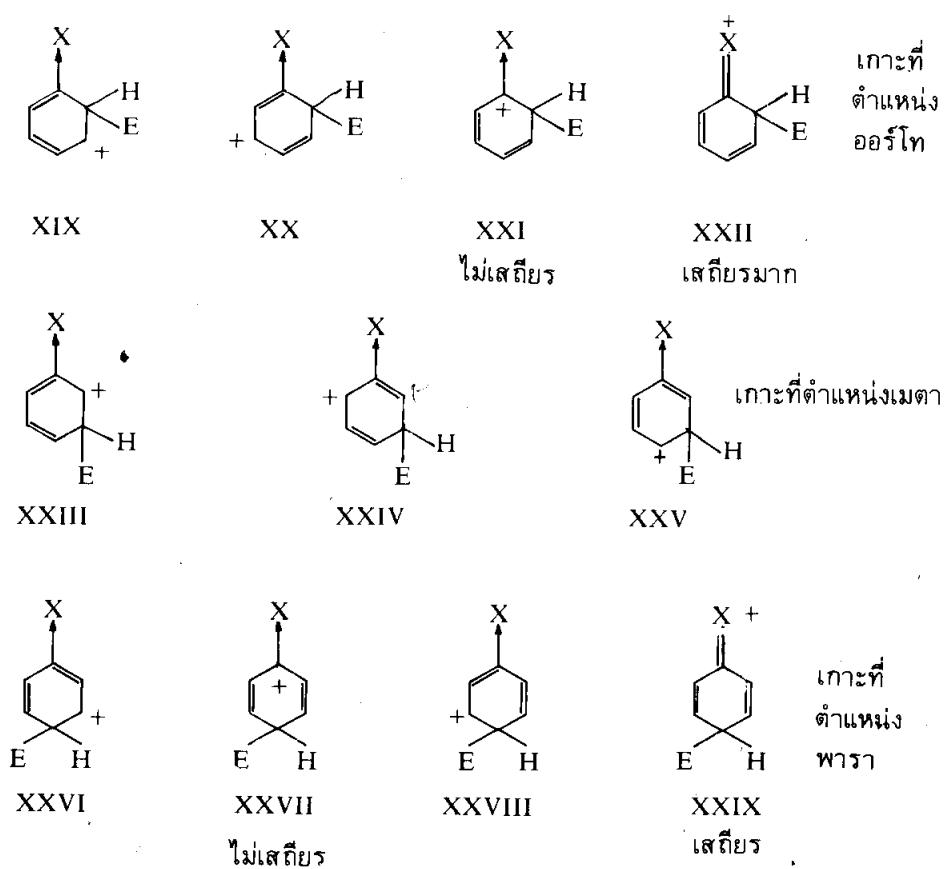
ແພນກາພ 7.3 ຄາຣໂບເນີຍມໄອອຸນທີ່ມີໜູ້ທີ່ດຶງອີເລັກຕຣອນກາຮອຢູ່ກ່ອນ

ຈາກເຫດຜຸລຂ້າງຕັນຈຶ່ງສຽບໄດ້ວ່າ ໜູ້ທີ່ດຶງອີເລັກຕຣອນຈະກຳຫັນດໄ້ອີເລັກໂກຣໄຟລ໌ສ່ວນໃຫຍ່ມາເກະທີ່ຕຳແຫ່ນ່ງເມຕາ ໜູ້ທີ່ດຶງອີເລັກຕຣອນໄດ້ແກ່ $-NO_2$, $-CHO$, $-CO_2H$, $-CO_2R$,

$-SO_3H$, $-SO_2Cl$, $-COCH_3$, $-CN$, $-CCl_3$, $-\overset{+}{NH}_3$, $-\overset{+}{NR}_3$ เป็นต้น

7.3.2.3 หมู่ชาตุไฮโลเจน ไฮโลเจนมีพฤติกรรมในปฏิกิริยาแทนที่โดยอิเล็กโทรไฟล์ ในวงบেนซินแตกต่างไปจากที่กล่าวไว้ในหัวข้อ 7.3.2.1 และ 7.3.2.2 กล่าวคือไฮโลเจนจัดอยู่ในหมู่ที่ลดความว่องไวแต่ให้อิเล็กโทรไฟล์มาเก่าที่ตำแหน่งออร์โทและพารา เนื่องจากหมู่ที่ลดความว่องไวคือหมู่ที่ดึงอิเล็กตรอน และอะตอมหรือหมู่อะตอมที่ให้อิเล็กโทรไฟล์มาเก่าที่ตำแหน่งออร์โทและพาราคือหมู่ที่ให้อิเล็กตรอน ดังนั้นแสดงว่าไฮโลเจนเป็นหั้งหมู่ที่ดึงอิเล็กตรอนและให้อิเล็กตรอนในเวลาเดียวกัน เนื่องจากไฮโลเจนดึงอิเล็กตรอนโดยการเหนีyan (induction) และให้อิเล็กตรอนโดยการเรโซแนนซ์ การดึงและการให้มีความแรงใกล้เคียงกัน ผลลัพธ์จึงปรากฏออกมายากทั้งสองแบบ

かるโนเนียมไฮอนที่เกิดจากอิเล็กโทรไฟล์ไปเก่าในวงบেนซินที่ตำแหน่งออร์โท เมتا และพาราของไฮโลบีนซิน (halobenzene) แสดงไว้ในแผนภาพ 7.4

แผนภาพ 7.4 かるโนเนียมไฮอนที่มีหมู่ชาตุไฮโลเจนเก่าอยู่ก่อน

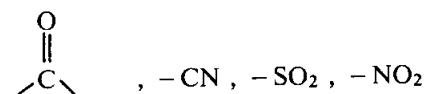
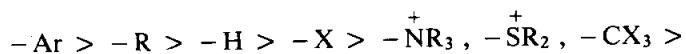
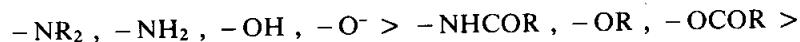
โครงสร้างของคาร์บอนเนียมไฮอ่อนหมายเลข XXI และหมายเลข XXVII มีประจุบวกอยู่ที่ carbbon ที่ติดกับอะตอมของไฮโลเจน อะตอมของไฮโลเจนจะดึงอิเล็กตรอนโดยการเห็นยานำมากที่สุดจากอะตอมของ carbbon ที่อยู่ติดกัน ดังนั้นโครงสร้างหมายเลข XXI และหมายเลข XXVII จะไม่เสถียร โครงสร้างที่แท้จริงของคาร์บอนเนียมไฮอ่อนจึงไม่มีลักษณะของโครงสร้างหมายเลข XXI และ XXVII รวมอยู่ด้วย

เนื่องจากไฮโลเจนมีอิเล็กตรอนอิสระอยู่สามถูก สามารถให้ carbbon ที่อยู่ติดกันใช้อิเล็กตรอนคู่หนึ่งร่วมกันได้โดยการเรโซแนนซ์ จะเห็นได้ว่าโครงสร้างหมายเลข XXII และหมายเลข XXIX นั้นทุกอะตอม (ยกเว้นอะตอมของไฮโลเจน) มีจำนวนอิเล็กตรอนครบแปด (octet) ดังนั้นโครงสร้างหมายเลข XXII และหมายเลข XXIX จึงเป็นโครงสร้างที่เสถียร

เนื่องจากการเกาของอิเล็กโตรไฟล์ที่ตำแหน่งออร์โท เมตา และพารา ต่างก็มีจำนวนโครงสร้างอย่างลสมแบบเท่ากัน แต่เนื่องจากการเรโซแนนซ์มีความสำคัญมากกว่าการเห็นยานำ ดังนั้นคาร์บอนเนียมไฮอ่อนที่เกิดจากการเกาของอิเล็กโตรไฟล์ที่ตำแหน่งออร์โท และพาราจึงมีความเสถียรมากกว่าการเกาที่ตำแหน่งเมตา จึงมีผลทำให้อิเล็กโตรไฟล์เกาที่ตำแหน่งออร์โทและพาราได้เร็วกว่าที่ตำแหน่งเมตา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าไฮโลเจนในวงบนซึ่งจะกำหนดให้อิเล็กโตรไฟล์มาเกาที่ตำแหน่งออร์โทและพารา

ในบรรดาหมู่อะตอมประเภทต่าง ๆ ที่เกาอยู่ในวงบนซึ่งได้แก่ หมู่ที่ให้อิเล็กตรอนหมู่ที่ดึงอิเล็กตรอน และหมู่ชาตุไฮโลเจน หมู่ที่ให้อิเล็กตรอนจะทำให้คาร์บอนเนียมไฮอ่อนที่เกิดใน transition state มีความเสถียรมากที่สุด ดังนั้นปฏิกิริยาแทนที่ในวงบนซึ่งที่มีหมู่อะตอมที่ให้อิเล็กตรอนจะเกิดได้เร็วที่สุด ส่วนหมู่อะตอมที่ดึงอิเล็กตรอนจะทำให้คาร์บอนเนียมไฮอ่อนที่เกิดใน transition state มีความเสถียรน้อยที่สุด จึงทำให้ปฏิกิริยาแทนที่ในวงบนซึ่งที่มีหมู่อะตอมที่ดึงอิเล็กตรอนจะเกิดได้ช้าที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกันในบรรดาหมู่อะตอมต่าง ๆ ที่ให้อิเล็กตรอน ปฏิกิริยาแทนที่จะเกิดในอัตราเร็วไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการช่วยรักษาเสถียรภาพของคาร์บอนเนียมไฮอ่อนได้มากน้อยเพียงใด ในทำนองเดียวกันในบรรดาหมู่อะตอมต่าง ๆ ที่ดึงอิเล็กตรอนนั้นจะมีอัตราเร็วของปฏิกิริยาแทนที่ไม่เท่ากันซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถเสถียรของคาร์บอนเนียมไฮอ่อนว่ามีมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ ถ้าถูกดึงอิเล็กตรอนมากกว่าก็จะเสถียรน้อยกว่า ทำให้เกิดปฏิกิริยาช้ากว่า เป็นต้น เมื่อนำหมู่อะตอมต่าง ๆ ทั้งหมดซึ่งได้แก่หมู่ที่ให้อิเล็กตรอน หมู่ที่ดึงอิเล็กตรอน และหมู่ชาตุไฮโลเจนมาเปรียบเทียบอัตราเร็ว

ของปฏิกิริยาแทนที่แล้ว จะเขียนเรียงอัตราเร็วของปฏิกิริยาแทนที่จากเร็วไปห้ามได้ดังนี้

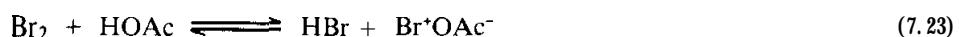
การทดลองที่ 2 ปฏิกิริยานิตรชันในคลอโรเบนซิน

วิธีทำ ผสมกรดไนทริกเข้มข้น 4 มล. กับกรดซัลฟิวริกเข้มข้น 4 มล. อย่างระมัดระวังในขวดรูปทรงขนาด 125 มล. แล้วแซ่ขวดลงในบีกเกอร์ที่มีน้ำผสมน้ำแข็งบรรจุอยู่ เพื่อให้สารละลายของกรดมีอุณหภูมิลดลงจนเท่ากับอุณหภูมิห้องหรือเย็นกว่าเล็กน้อย (ประมาณ 20-25 °C) เติมคลอโรเบนซินที่ละหมาดและเข่าทุกครั้งหลังจากที่หยดจนครบ 1.5 มล. (1.6 กรัม) ถ้าสารละลายเริ่มร้อนขึ้น ให้รีบแซ่ขวดในน้ำผสมน้ำแข็งจนอุณหภูมิลดลงเกือบถึงอุณหภูมิห้องก่อนที่จะเติมคลอโรเบนซินต่อไปอีก เมื่อเติมคลอโรเบนซินหมดแล้ว เข่าขวดให้สารละลายผสมกันทั่ว ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5-10 นาทีเพื่อให้ปฏิกิริยาเกิดโดยสมบูรณ์

เทสารละลายลงในบีกเกอร์ขนาด 100 มล. ที่มีน้ำแข็งทุบเป็นก้อนเล็ก ๆ จำนวน 25 กรัม บรรจุอยู่ คนจนกระทิ้งน้ำแข็งละลายหมดแล้วนำไปกรองโดยวิธีกรองดูดโดยใช้กรวยบุกเนอร์ขนาดเล็กหรือกรวยเชอร์ฟ (Hirsch funnel) ล้างตะกอนด้วยน้ำเย็นจัดจำนวนเล็กน้อย นำไปตกผลึกอีกครั้งหนึ่งโดยใช้ออกานอล (ประมาณ 5 มล.) เป็นตัวทำละลาย ตั้งทิ้งไว้จะมีผลึกเกิดขึ้น หลังจากที่กรองเอาผลึกไว้และตั้งทิ้งไว้ให้ผลึกแห้งดีแล้ว นำผลึกไปซั่งเพื่อคำนวณหาร้อยละของผลผลิตและหาจุดหลอมเหลว (*m*-chloronitrobenzene มีจุดหลอมเหลว 44 °C และ *p*-chloronitrobenzene มีจุดหลอมเหลว 32.5 °C และ *p*-chloronitrobenzene มีจุดหลอมเหลว 83 °C)

การทดลองที่ 3 การเปรียบเทียบอัตราเร็วของปฏิกิริยาบอร์มิเนชันในสารประกอบอะโรเมติก

อิเล็ก tro-ไฟล์ในปฏิกิริยาบอร์มิเนชันอาจอยู่ในรูปของโมเลกุลหรือรูปของไอออน ใน การทดลองนี้อิเล็ก tro-ไฟล์จะอยู่ในรูปของไอออนซึ่งเรียกว่า บอร์โรมีเนียมไอออน (bromonium ion, Br⁺) ซึ่งเกิดจากปฏิกิริยาของบอร์มีนและกรดอะซีติก ดังสมการ 7.23

สารประกอบอะโรเมติกที่จะใช้ทดลองคือ acetanilide เปนซิน คลอร์เบนซิน *p*-hydroxybenzoic acid พีโนล และโทลูอิน

วิธีทำ นำหลอดทดลองมา 7 หลอด ใส่สารละลายของสารประกอบอะโรเมติกตามรายชื่อ ข้างต้นที่มีความเข้มข้น 0.2 มอลาร์ในสารละลายของกรดอะซีติกที่มีความเข้มข้น 90% ลงในหลอดทดลองหลอดละหนึ่งอย่าง ๆ ละ 2 มล. ใส่สารละลายของบอร์มีนจำนวน 12 มล. ที่มีความเข้มข้น 0.05 มอลาร์ ในสารละลายของกรดอะซีติกที่มีความเข้มข้น 90% ลงในหลอดทดลองที่เจ็ด นำหลอดทดลองทั้งหมดที่บรรจุสารละลายต่าง ๆ อยู่ในเครื่องอั่งน้ำที่อุณหภูมิประมาณ 35 °C เป็นเวลา 5 นาที เพื่อทำให้สารละลายในหลอดทดลองมีอุณหภูมิประมาณ 35 °C

เติมสารละลายบอร์มีนจากหลอดทดลองที่เจ็ดลงในหลอดทดลองทั้งหกที่มีสารละลายของสารประกอบอะโรเมติกหลอดละ 2 มล. คนสารละลายให้เข้ากันด้วยแท่งแก้ว บันทึกเวลาที่เริ่มปฏิกิริยาดือเมื่อเติมบอร์มีนลงในหลอดทดลอง แล้วสังเกตการฟอกสีของสารละลาย บันทึกเวลาที่ปฏิกิริยาสิ้นสุดเมื่อสารละลายเปลี่ยนเป็นไม่มีสีหรือสีเหลืองอ่อน บางปฏิกิริยาอาจเกิดช้ามาก จัดอันดับอัตราเร็วของปฏิกิริยาจากปฏิกิริยาที่เร็วที่สุดไปหาปฏิกิริยาที่ช้าที่สุด

ข้อควรระวัง เปนซินและสารประกอบอะโรเมติกเป็นสารมีพิษจัดอยู่ในประเภทสารที่ก่อให้เกิดมะเร็ง จึงควรใช้สารเหล่านี้ด้วยความระมัดระวัง อย่าให้สารเหล่านี้หลงผิวหนัง หรือสูดดมสารเหล่านี้เข้าไปมาก ๆ ทางที่ดีควรทำการทดลองในตู้ควัน

คำถานบทที่ 7

7.1 จงบอกชื่อสารเคมีและวิธีสังเกตเพื่อบอกความแตกต่างของสารประกอบแต่ละคู่ต่อไปนี้

7.1.1 เบนซีนและไชโคลเซกเซน

7.1.2 เบนซีนและไชโคลเซกซีน

7.1.3 โทลูอีนและ styrene

7.1.4 เบนซีนและ styrene

7.2 จงเขียนสมการเคมีแสดงการเตรียมสารประกอบต่อไปนี้โดยเริ่มจากเบนซีน

7.2.1 *p*-chloronitrobenzene

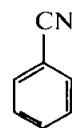
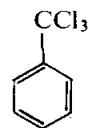
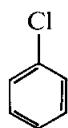
7.2.2 *m*-chloronitrobenzene

7.2.3 *p*-nitrophenol

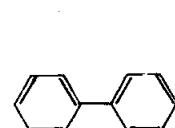
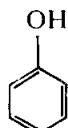
7.2.4 *p*-chloroacetanilide

7.3 จงเรียงลำดับอัตราเร็วของปฏิกิริยาโนบรมิเนชันที่มีต่อสารประกอบอะโรเมติกต่อไปนี้จากเร็วที่สุดไปหำาชาที่สุด

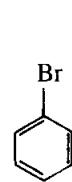
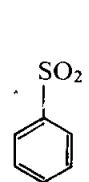
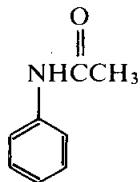
7.3.1

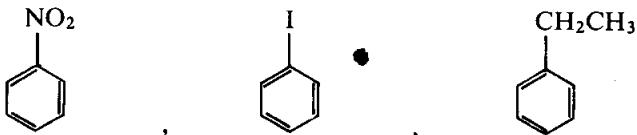
7.3.2

7.3.3

7.3.4

7.4 จงเขียนชื่อและสูตรโครงสร้างของอิเล็กโทรไฟล์ของปฏิกิริยาต่อไปนี้

7.4.1 ในเตรชัน

7.4.2 ซัลฟีเนชัน

7.4.3 Friedel-Crafts Alkylation

7.4.4 Friedel-Crafts Acylation

7.5 จงเขียนชื่อและโครงสร้างของสารผลิตภัณฑ์อนทรีโนที่เตรียมได้จากปฏิกิริยามโนโนในเตรชัน (mononitration) ต่อสารประกอบต่อไปนี้

7.5.1 บอร์โนเบนซีน

7.5.2 โทกุอีน

7.5.3 aniline

7.5.4 ไนโตรเบนซีน

7.6 จงเติมเครื่องหมาย + ลงในช่องที่มีปฏิกิริยาเกิดขึ้น และเติมเครื่องหมาย - ในช่องที่ไม่เกิดปฏิกิริยาเมื่อทดสอบสารประกอบอะโรเมติกด้วยสารละลายต่อไปนี้

สารประกอบ	Br_2/CCl_4 ในที่มีด'	Br_2/CCl_4 ในที่มีแสง	$\text{Ag}(\text{NH}_3)_2^+$	สารละลาย ของไบย์เออร์
เอทิลเบนซีน
ไวนิลเบนซีน
phenylacetylene

แบบรายงานการทดลองที่ 7

เบนซีนและสารประgon อะโรเมติก

ผู้เขียนรายงาน.....	รหัส.....
ผู้ร่วมงาน.....	รหัส.....
วันที่ทำการทดลอง.....	กศุ่มที่.....

การทดลองที่ 1 ความสามารถในการละลาย

สารประgon	น้ำ	เมทิลีนคลอไรด์	เอทานอล
เบนซีน

การทดลองที่ 2 ปฏิกิริยาในเตอร์ชันของกลอโรเบนซีน

สีของผลึกหลังจากการตอกผลึกซ้ำแล้ว
น้ำหนักของผลึกบริสุทธิ์ที่เตรียมได้จากการทดลอง	= กรัม
ปริมาณของกรดในทริกเข้มข้นที่ใช้	= มล.
	= โนมล
ปริมาณของกรดซัพฟิวริกเข้มข้นที่ใช้	= มล.
	= โนมล
ปริมาณของกลอโรเบนซีนที่ใช้	= กรัม
	= <u>จำนวนกรัม</u> = โนมล
	น.น.โนมเดกุล

ดังนั้นสารกำหนดปริมาณ (limiting reagent) ก็คือ

$$\therefore \text{ปริมาณของสารผลิตภัณฑ์ที่ควรเตรียมได้ตามทฤษฎี} = \text{..... โนมล}$$

$$= \text{..... กรัม}$$

$$\therefore \text{อัตราอ้อยละของผลผลิต}$$

$$= \frac{\text{จำนวนกรัมที่ได้จากการทดลอง}}{\text{จำนวนกรัมที่ควรได้ตามทฤษฎี}} \times 100$$

$$= \text{.....} \times 100$$

$$= \text{..... \%}$$

$$= \text{..... \%}$$

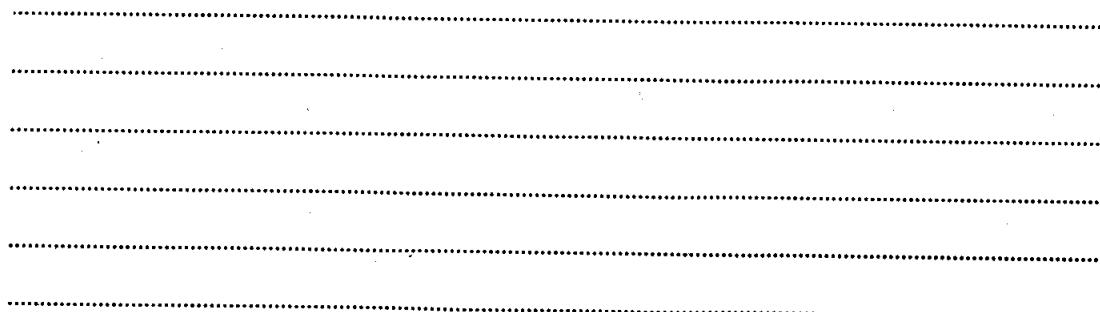
จุดหลอมเหลวของผลึก
ดังนั้นผลึกที่เตรียมได้ก็คือ

สมการเคมีแสดงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น :

การทดลองที่ 3 การเปรียบเทียบอัตราเร็วของปฏิกิริยาโดยมิเนชันในสารประกอบอะโรเมติก

สารประกอบ	สารละลายของบอร์มีน	
	เวลาที่ใช้ในการฟอกสี (นาที)	อันดับอัตราเร็ว ของปฏิกิริยา
acetanilide
เบนซีน
คลอร์ベンซีน
p-hydroxybenzoic acid
พินอล
โกลูอีน

สมการเคมีแสดงปฏิกิริยาโดยมิเนชันที่เกิดขึ้น :

หมายเหตุ ในการจัดอันดับอัตราเร็วของปฏิกิริยา ให้ปฏิกิริยาที่เกิดเร็วที่สุดเป็นหมายเลข 1 ปฏิกิริยาที่ช้าลงถัดมาเป็นหมายเลข 2, 3,.... ตามลำดับ

ตอบคำถาม

.....

.....

.....
